

ת"פ 1188/01/19 - מדינת ישראל נגד רויטל - בית הספר לאומניות המחול בע"מ

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ת"פ 1188-01-19

לפני:

כב' הנשיאה הדס יהלום

המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד ישראל שניידרמן

-

הנאשמים:

1. רויטל - בית הספר לאומניות המחול בע"מ 2. רויטל
זבולונב פיניקה
ע"י ב"כ: עו"ד ישראל ליברובסקי

החלטה

1. בפניי בקשת הנאשמות לפי סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 לזיכוי הנאשמות ו/או ביטול כתב האישום.
2. נגד הנאשמת 1 הוגש כתב אישום בגין התקשרות עם קבלן בשם ע.מ.אנה שירות כללי (להלן - הקבלן) לצורך קבלת שירותי ניקיון, כאשר לקבלן לא היה רישיון כנדרש. מדובר בעבירה על פי סעיף 10ב(א) ו-20(ד) לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כח אדם, תשנ"ו - 1996.
3. הנאשמת 2 הואשמה בהפרת חובת פיקוח של נושא משרה, עבירה לפי סעיף 21 (א) לחוק הנ"ל.
4. בבקשה שבפניי נטען כי על פי מזכר מתוך תיק החקירה, הוחלט לזמן לחקירה רק את הנאשמת ועוד שתי חברות ולהגיש כתב אישום כנגד הנאשמת וחברה נוספת אחת בלבד, למרות שבתיק החקירה קיימת רשימה של 45 מקבלי שירותים מהקבלן, מתוכם חמישה לקוחות שאינם וועדי בתים (הפטורים מאחריות פלילית על פי סעיף 10ב(ב) לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כח).
4. נטען כי המאשימה פעלה בעניין זה ללא נימוק סביר, כי לא קיימת סיבה אמיתית הנראית לעין מדוע יש להפלות בין הנאשמת לבין מקבלי השירות האחרים ומכאן שפעולת המאשימה מהווה אכיפה בררנית

עמוד 1

המצדיקה את ביטול כתב האישום.

5. לטענת המאשימה, פעולות האכיפה בתיק זה ביחס לנאשמים נעשו מתוך שיקולים ענייניים ולא נפל בהם פגם וכי אין כל הצדקה להחלת דוקטרינת ההגנה מן הצדק.

6. לאחר עיון בטענות הצדדים להלן החלטה בבקשה.

7. סעיף 149 לחוק סדר הדין הפלילי קובע:

"לאחר תחילת המשפט רשאי הנאשם לטעון טענות מקדמיות, ובהן -

...

(10) הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית."

דוקטרינת ההגנה מן הצדק, הוכרה בפסיקת בית המשפט העליון בע"פ 2910/94 יפת ואח' נ. מדינת ישראל, פד נ(2), 221 וכן בע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ, פד נט(6), 776.

בהתאם לפסיקה, ביסוד דוקטרינת ההגנה מן הצדק עומדת התכלית להבטחת הליך פלילי ראוי, צודק והוגן. יחד עם זאת נקבע כי לא כל מעשה נפסד שעשו הרשויות, יצדיק את המסקנה שדין האישום להתבטל מטעמי הגנה מן הצדק. נקבע כי ביטולו של הליך פלילי מטעמי הגנה מן הצדק הוא מהלך קיצוני שבית-המשפט אינו נזקק לו אלא במקרים חריגים ביותר (עניין בורוביץ לעיל).

8. לרשות המנהלית שבידה מופקדת הסמכות להגיש כתבי אישום עומדת חזקת התקינות המינהלית, לפיה היא מוחזקת כמי שפעלה כדין בהגישה את כתב האישום, כל עוד לא הוכח אחרת. על הטוען אחרת, הוא הנאשם שבפיו טענה לאכיפה בררנית, מוטל הנטל לנסות ולסתור את החזקה ולהוכיח כי בוצעה לכאורה הבחנה לא ראויה בין מי שנתוניהם הרלוונטיים שווים.

עפא (ארצי) 16393-12-13 מדינת ישראל משרד הכלכלה נ' אלירן דואב, מיום 9.9.15.

עוד נקבע בפסיקה כי אכיפה חלקית המבוצעת על ידי רשות מנהלית אינה בהכרח אכיפה בררנית שכן היא נובעת לעיתים קרובות ממשאבים מוגבלים:

"לעתים קרובות אין אכיפה מלאה, ומבחינה מעשית אף לא יכולה להיות אכיפה מלאה, של חוק או

תקנות. אכיפה חלקית אינה בהכרח אכיפה פסולה. כך גם אכיפה מדגמית, שהרי המדינה אינה יכולה להקצות אלא משאבים מוגבלים לאכיפת החוק. כך גם רשויות מינהליות שונות, כמו רשויות מקומיות. לכן רק טבעי וראוי הדבר שהמדינה ורשויות אחרות יקבעו לעצמן מדיניות, ובמידת הצורך והאפשר גם הנחיות כתובות, שיקבעו סדר עדיפות לאכיפת החוק. אכן, מדיניות או הנחיות כאלה צריכות לעמוד במבחנים המקובלים לגבי כל החלטה מינהלית, כגון מבחנים של מטרה כשרה, שיקולים ענייניים, סבירות ועוד. אולם, אם הן עומדות במבחנים אלה, אכיפת החוק על-פי מדיניות או הנחיות כאלה אינה אכיפה פסולה. אכיפה כזאת, אף שהיא אכיפה חלקית, אינה אכיפה בררנית".

בג"ץ 6396/96 זקין נ' ראש-עיריית באר-שבע, פ"ד נג(3) 289.

9. הנאשמים הפנו ל"מזכר" מתוך חומר החקירה שבו נכתב כך:

"בתאריך 25/3/2018 ולאחר פגישת עבודה ביחד עם המרכז ניר שחורי הוחלט לבחור את מזמיני השירות הבאים: רויטל ביה"ס לאומניות המחול, ד"ר פרץ דויד בע"מ, ואנקו שירותי מדע בע"מ. על פי מסמך המסומן ד.ש 2-3, מזמיני השירות נבחרו בגלל שאינן ועדי בתים והיקף פעילותם הוא הגדול ביותר. מטעם שיקולי עבודה הוחלט לדגום שלוש מזמינות שירות".

10. המאשימה טוענת שבמקרה של מספר רב של מזמינות שירות, מבוצע תיעדוף בפעילות האכיפה ולא מתבצעת תמיד אכיפה מלאה.

לטענתה, לרשות אגף אכיפה במשרד העבודה, הרווחה ושירותים חברתיים (להלן: "המשרד") 12 מפקחים (ובכללים רכזים) בלבד בכל הארץ בתחום האכיפה פלילית, האוכפים את הוראות החקיקה שבתחום המשרד.

נטען כי מדובר במדיניות רוחבית, לאור העובדה שלקבלנים בתחום השירותים וכח אדם יש לעיתים קרובות כמות גדולה של גורמים איתם הם מתקשרים ולא ניתן לאכוף את כולם באופן אובייקטיבי.

נטען שההחלטות כנגד מי לפתוח תיקים, נסמכות על נתונים עובדתיים אובייקטיביים, כגון היקפי התקשרות ותקופות השירות וכי לרשות האכיפה שיקול דעת בבחירת מזמיני שירות.

11. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, אני קובעת כי בנסיבות העניין שבפניי, הנאשמים לא הצביעו על שיקולי זר כלשהו העומד בבסיס טענתם לאכיפה מפלה נגדם.

המאשימה העלתה טענות עובדתיות המגובות במזכר שבו צוינו סיבות אובייקטיביות לבחירת מזמיני השירות שנחקרו. על פי המזכר, מזמינות השירות נבחרו בשל העובדה שאינן ועדי בתים, היקף פעילותם הוא הגדול ביותר ומשיקולי עבודה.

12. הגם שמלוא העובדות להן טוענת המאשימה לא הוכחו בשלב זה כדבעי, די בראיות שהוצגו בפניי בשלב זה, כדי לקבוע כי הנאשמות לא הוכיחו שהחלטת המאשימה לחקור שלוש חברות בלבד מתוך חמש ולהגיש שני כתבי אישום בלבד, חורגת ממתחם הסבירות או שמהווה אכיפה בררנית המצדיקה זיכוי של הנאשמות או ביטולו של כתב האישום.

13. סוף דבר - הבקשה נדחית.

דיון הוכחות יתקיים ביום 22/12/20, כפי שנקבע והודע לצדדים.

ניתנה היום, י"ג כסלו תשפ"א, (29 נובמבר 2020), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.